IV. Limbajul C

- 1. Construcții de bază
- 2. Tipuri de date
- 3. Expresii
- 4. Instrucțiuni
- 5. Operaţii de intrare/ieşire cu tastatura/monitorul
- 6. Tipuri dinamice de date
- 7. Subprograme

IV.5. Operații de intrare/ieșire

- 1. Descriptori de format
- 2. Funcții de citire/scriere cu fomat
- 3. Funcții de intrare/ieșire fără format

1. Descriptori de format

Forma generală a șirului descriptor: %[cadraj][lățime[.precizie]]cod_conversie

Pentru scrierea datelor pe ecran:

- Cadraj:
 - – (minus) determină alinierea datelor la stânga
 - + (plus) determină alinierea la dreapta
- Lățime: lățimea câmpului (în număr de caractere) în care se va scrie valoarea
- Precizie: indică precizia cu care se va scrie data
 - pentru numere reale, indică numărul de zecimale afișate
 - pentru un șir de caractere, indică numărul maxim de caractere care se vor afișa
- Cod_conversie: este format din unul sau două caractere

Pentru citirea datelor de la tastatură (parametri opționali):

- *lățime*: lățimea maximă a câmpului din care se va citi valoarea respectivă;
- *un caracter asterisc* (se va citi de la tastatură valoarea respectivă, dar nu va fi atribuită nici unei variabile).

Semnificația codurilor de conversie

Cod conversie	Semnificație	Observații
d	zecimal cu semn (int)	întregi
i	zecimal cu semn (int)	întregi
O	octal fără semn	întregi
u	zecimal fără semn	întregi
X	printf: hexazecimal fără semn (int) litere mici scanf: hexazecimal (int)	întregi
X	printf: hexazecimal fără semn (int) litere mari scanf: hexazecimal (int)	întregi
f	virgulă mobilă [-]dddd.ddd (format matematic)	virgulă mobilă
e	virgulă mobilă [-]d.ddd.e[+/-]dd (format științific)	virgulă mobilă
g	ca și f sau e, depinde de precizie	virgulă mobilă
E	ca și e, utilizează litera E pentru exponent	virgulă mobilă
G	ca și g, utilizează litera E pentru exponent	virgulă mobilă
c	imprimă un singur caracter	întregi
S	imprimă caractere până la '\0' (NULL) sau până la .prec	şiruri
1 sau L	poate să preceadă descriptorii d, o, x sau u, caz în care se face conversia din int spre long; dacă precede descriptorul f, se face conversie din float spre double	întregi
%	caracterul %	% % => %

2. Funcții de scriere/citire cu format

Funcții definite în biblioteca standard *stdio.h*:

- printf(<sir_descriptor>,<expresie1>,<expresie2> ...);
- scanf(<sir_descriptor >,<adresa1>,<adresa2> ...);

• Funcția printf

- execută scrierea datelor pe unitatea standard de ieșire
- returnează numărul de octeți (câmpuri) afișate în caz de succes sau -1 în caz de eroare
- parametrul < sir_descriptor > conține caractere care se afișează și descriptori de format

• Funcția scanf

- execută citirea datelor de la unitatea standard de intrare
- returnează numărul de câmpuri corect procesate
- parametrul *<sir_descriptor>* poate conţine (în afara codurilor de conversie), caractere care vor trebui introduse ca atare de la tastatură

Exemple - printf

```
1.
        printf("abcde");
        printf("%s","abcde");
Ambele apeluri au acelaşi efect şi anume afişarea şirului de caractere abcde.
2.
        printf("#%-4c#", 'A');
Apelul are ca efect afișarea șirului #A #.
3.
        printf("#% 10s#","abcde");
        printf("#%15.10s#","Limbajul C++");
Apelurile au ca efect afișarea pe ecran a șirurilor:
            abcde#
        #
            Limbajul C#
4.
        printf("a=%5.2f", 123.456);
        printf("a=%5.2f", 12.341);
Apelurile au ca efect afișarea pe ecran:
a=123.46
a = 12.34
```

Exemple - scanf

1. Citirea a două numere întregi

```
int x,y;

scanf("%i %i", &x,&y); /*separate prin spaţiu */

scanf("%i,%i", &x,&y); /* separate prin virgulă */
```

2. Citirea unui caracter

```
char a;
scanf("%c",&a);
```

3. Citirea unui caracter dintr-un șir de caractere

```
char den[20];
printf("caracter: ");
scanf("%c", &den[0]);/* den[0] nu este pointer*/
```

4. Citirea unui șir de caractere

```
char den[20];
printf("nume: ");
scanf("%s", den); /* den este pointer */
```

3. Funcții de intrare/ieșire fără format

Funcții definite în biblioteca standard stdio.h:

- Funcția gets
 - gets(masiv_de_caractere);
 - introducerea de la tastatură a unui șir de caractere
 - se returnează adresa unde a fost depus acest șir
 - şirul citit poate conține și spații
- Funcția puts
 - puts(sir);
 - afișarea unui șir de caractere pe ecran,
 - se returnează codul ASCII al ultimului caracter afișat în caz de succes, sau -1 în caz de eroare

Exemple:

```
1. char sir[80];
printf("Introduceti un text:");
gets(sir);
printf("Sirul introdus este: %s\n", sir);
2. char sir[] = "C este un limbaj de programare\n";
puts(sir);
```

Funcții de intrare/ieșire specifice caracterelor

Funcții definite în biblioteca standard conio.h:

- Funcțiile getch și getche
 - getch(); getche();
 - returnează codul ASCII al caracterului
 - *getch* se realizează fără ecou pe ecran (caracterul corespunzător tastei apăsate nu este afișat pe ecran)
 - getche, pe ecran apare caracterul corespunzător tastei apăsate
- Funcția putch
 - are ca parametru o valoare întreagă
 - afișează caracterul ASCII corespunzător

Macro-uri definite în biblioteca standard stdio.h

- Macro-ul getchar
 - permite citirea cu ecou pe ecran a caracterelor de la tastatură
 - se pot citi numai caractere asociate codurilor ASCII direct afișabile
- Macro-ul putchar
 - are ca parametru o expresie al cărei rezultat reprezintă codul ASCII al caracterului care se dorește să fie afișat
 - se returnează codul ASCII al caracterului afișat sau -1 în caz de eroare

Exemple

1. Citirea unui caracter fără ecou

```
unsigned char c;
c=getch();
printf("%d",c);

2. Afiṣarea unui caracter
int i,j;
putch(i*8+j);
```

3. Pe ecran se va afișa primul caracter introdus de la tastatură

```
putchar(getchar());
putchar('\n');
```